

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

I det Udkast til Lov om Konsulatafgifter, der forelagdes Rigsdagen i 1887, havde Regeringen foreslaaet, at Afgiften nedsattes fra 6 Ore til 5 pr. Reg. Ton, men under Forhandlingerne vedtoges en yderligere meget betydeligere Nedsættelse, hvorefter Sejlskibe indenfor Kap Finisterre og Dampskibe under 200 Tons mellem Vinierne Texel—Vindenæs og Rygenwalde—Kalmar kun skulde erlægge det halve af fornævnte Afgift.

Det viser sig imidlertid, at denne Nedsættelse af Konsulatafgiften har været altså voldsom, og medens efter det oprindelige Forslag Nedgangen i den samlede Indtægt kun skulde have været med $\frac{1}{6}$, blev den efter Loven ca. $\frac{1}{3}$, idet Beløbet for samtlige Konsulaters Vedkommende i det paafølgende Aar sank fra 186,000 til 124,000 Kr., og naar det senere har hævet sig noget, er Grunden dertil den, at Skibsfarten — men altså også Konsulernes Arbejde — er steget. Men endnu langt tungere er naturligvis Nedgangen falden paa de indenfor de ovennævnte Vinier beliggende Havne, navnlig de svenske, norske og engelske, idet Indtægten i mange af disse Konsulater sank til mindre end det halve. Og paa samme Tid Indtægten saa betydeligt er formindstet stilles der stadig større Krav til Konsulernes Virksomhed, baade ved Forespørgsler fra Private og ved nye Pligter, som Lovgivningen paalægger dem. Virkningen heraf har derfor også allerede vist sig. Generalkonsulen i London erklærer, at naar Erstatningen for mistede Indtægter efter den midlertidige Bestemmelse i Loven af 1888 ophører, ville de Udgifter, som Konsulatet paafører ham, beløbe sig til ikke mindre end flere hundrede Pd. Sterling aarlig, ganske afset fra den Tid og det Arbejde, han anvender derpå, og saavel han som Generalkonsulen i Gøteborg fremhæve den Vanskelighed, der allerede føles ved at finde passende Personligheder til Vicekonsuler, og det er at forudsæ, at det samme også vil blive Tilfældet med Konsulaterne, i alt Fald naar de nuværende Indehavere af disse Poster afgaa. Kun meget faa af de i Udlandet nedsatte Danske befinde sig i en saa gunstig økonomisk Stilling, at de kunne bringe saa betydelige Ofre, som

her er Spørgsmaal om, og man vil saaledes endnu i højere Grad end hidtil være henvist til at maatte besætte Posterne med Fremmede, der faar den Interesse for og Kendskab til danske Forhold, som kunne ventes hos vore egne Landsmænd.

Det er derfor paatrængende nødvendigt, at Konsulernes Stilling i alt Fald noget forbedres, og dette kan kun ske ved, at enten Staten paatager sig en større Byrde til Konsulatvæsenet end hidtil har været Tilfældet, eller derved, at Loven af 1888 til Dels forandres. Men ved den nye Lov har Statskassen paataget sig den Forpligtelse, der efter den tidligere Lovgivning paahvilede Nederierne, til at bekoste Hjemreisen for Søfolk fra Skibe, forulykkede i Udlandet, og da den norske Stat aarlig udreder dertil mellem 150—160,000 Kr., er det antageligt efter Forholdet mellem den norske og den danske Handelsflaade, at den aarlige Udgift for den danske Statskasse vil vise sig at blive mellem 30 og 40,000 Kr. Endvidere har Loven af 31te Marts 1891 bestemt, at samtidig med Frihavnens Aabning skulle Skibsafgiften helt og Havneafgiften i Kjøbenhavn for den væsentligste Del bortfalde, hvad der for den danske Udenrigsskibsart tilnærmelsesvis kan anslås til ca. 6—700,000 Kr.

Men foruden disse overordentlig store Ofre, som Staten saaledes i den seneste Tid har bragt den danske Udenrigsskibsart, og som for Skibs- og Havneafgifter næppe ere bragte af nogen anden Stat, og for Hjemsendelsesomkostninger for Skibbrudne kun synes at bæres af Norge, England og nu tillige af Sverige, maa det erindres, at Konsulakontoen paa Udenrigsministeriets Budget, med Fradrag af Indemitteten efter den midlertidige Bestemmelse i Lov af 1888, og nogle Hjemsendelsesomkostninger o. s. v., til den egentlige Konsulartjeneste kan anslås til ca. 30—40,000 Kr. Da Sverig-Norges Statsbidrag til Konsulattjenesten i de forenede Riger med Fradrag af Bidraget til Lønninger til Udenrigsministeriets Personale og til nogle Gesandtstaber beløber sig til ca. 237,000 Kr., vil det danske Statsbidrag befindes allerede nu at forholde sig til det svensk-norske som den danske Skibsart med ca.